

Ordföranden har ordet!

Tidigt femtiotal blev jag först medveten om en segelbåt kallad Neptunkryssaren. Det var så att min mormor som kom från Gävle prenumererade på Gefle Dagblad. På landet som låg en bit från Öregrund tillbringade jag mina sommarlov. En dag låg tidningen där med en stor bild på en kryssande Neppare. Den linjesköna båten med sitt speciella segelplan sådde då sitt frö i min hjärna. Jag bestämde mig för att när jag en gång i framtiden sparat ihop lite pengar så skulle det inhandlas en Neppare. Det var säkert vår gamle ordförande tillika PR-guru Eric Hellström som hade ett finger med i artikeln. Jag fick vänta några år. 1967 inköptes 140 i Gävle för 11 lakan. Namnet Sjökråka ändrade till Borta med Vinden II.

Det har nu gått 40 år sedan dess med ett rikt seglarliv med olika farkoster, dock ligger Nepparen närmast mitt hjärta. I många fall är det små händelser och intryck som styr våra vägar. Den viktigaste frågan för oss i styrelsen är att under de närmaste åren bedriva en framgångsrik PR för att föra fram Nepparen som ett alternativ till de andra klasser som idag finns på marknaden. Alla ni Nepparseglare som har idéer, hör av er till någon i styrelsen – vi behöver ert stöd!

Apropå Eric Hellström så har vi erhållit ett fint pris ur hans efterlämnade samlingar som kommer att sättas upp som ett ständigt vandrande pris för Neptunkryssarpokalen. Göran Haglunds första plats i Tjörn Runt blev en bra PR för Nepparen. Den kommer också att ställas ut på vinterns båtmässa i Göteborg. Förhoppningsvis kommer vi att få en liten eskader på Västkusten framöver.

För att ytterligare förstärka intresset där så kommer Tjörn Runt att ingå i vår

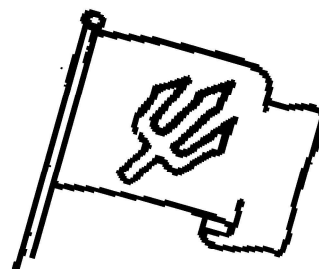

rankingserie Neptun Cup under kommande säsong.

Hur kommer det sig att Nepparen lever vidare? En av orsakerna är att vi haft en teknisk kommitté som genom alla år varsamt och med fast hand sett till att inte alltför stora ändringar genomförts på båten. I stället har Nepparen sakta moderniserats i ett lugnt tempo som fått gamla seglare att stanna kvar och nya att tillkomma. Under säsongen 2007 har en nyhet således varit att vi fått segla med en längre spinnakerbom än tidigare vilket underlättat undanvindseglingen.

Med seglarhälsningar i vintermörkret

Nils Virving, Borta med Vinden

Neptunkryssaren 70 år 1938 - 2008

Nu i år är det 70 år sedan Lage Eklund ritade Neptunkryssaren åt sin gamle skolkamrat – konstnären Einar Palme. Redan första året byggdes tre båtar och fler följde i rask takt. Detta jubileum kommer naturligtvis att uppmärksammas på olika sätt under året. Jubileumsfest kommer det att bli någon gång i höst, vi planerar att ge ut en

jubileumsbok, vi ska försöka få Segling och andra båttidningar m.m. Förbundet återkommer i Nepparnytt och på hemsidan www.neptunkryssare.nu (som nu också kan nås från www.neptunkryssare.se som förbundet just köpt sedan den tidigare innehavaren av domänen inte förnyat sitt innehav).

Neppare på båtmässan i Göteborg

Som väl inte undgått någon Nepparintresserad så totalvann undertecknad tillsammans med Martin Klinga förra årets Tjörn Runt som lär vara världens största inomskärssegling. Uppmärksamheten har varit stor och det har blivit mycket PR för Neptunkryssaren. Arrangören av Tjörn Runt – Stenungsunds Segelsällskap – tycker också att det är roligt att en klassisk och billig båt kan vinna Tjörn Runt bland alla hottade lådor med kolfiber och high-tech. Att båten är trailerbar och från Ostkusten har ju också gett en dimension extra åt det hela. Genom StSS har vi fått möjlighet att ställa ut min Neppare

som “Tjörn Runt-vinnaren” utanför Svenska Mässan i Göteborg under båtmässan i ett riktigt förstklassigt läge. Mitt för stora entrén och vid Korsvägen där i stort sett alla allmänna kommunikationer i Göteborg möts (se bilden på framsidan). Vi har också fått möjlighet att sätta upp bilder och information i Tjörn Runts monter inne på mässan. Vi får väl se vad detta kan få för effekt. Förhoppningsvis byggs nya båtar och vi kanske kan få en Väst kustflottilj!

Göran Haglund, Sjöfröken II

Kassörsspalten

Så är det då dags att **betala medlemsavgiften** för **2008**. Den är oförändrad från föregående år. Medlemsavgifterna är förbundets största inkomstkälla och en grundpelare för hela verksamheten. Betala med bifogade inbetalningskort eller via Internet. Gör det gärna direkt och senast den 31 mars så vi slipper skicka påminnelser. Med medlemskap stöder ni Neptunkryssaren, får fyra nummer av Nepparnytt med

renoveringstips, kåserier, resultat m.m., kan vara med på studiebesök, fester, regelkurser m.m. Tänk också på att andrahandsvärdet på båten ökar med ett starkt klassförbund!

Medlemskap kostar 200 kr per år och för båt tillkommer en avgift på 100 kr, endast en avgift per båt. Insättes på pg nummer 27 08 91-5.

Stefan Glaas, 227

Kassören Stefan Glaas visar vart Leif Bodinsson ska styra!

Foto: Johan Granath

Sv Seglarförbundets Historiska Utskott

inbjuder till

Seglare Minns onsdagen den 2 april 2008 kl 18.00

I Tranebergsstugan, Bromma. Efter den gemensamma middagen hoppas vi att storsegelaren Mange Olsson har möjlighet att gästa oss.

Förhandsanmälan nödvändig senast måndag 31 mars till Maivor Bergau tel 08-393102, e-post bergau@globalnet.net eller till Sv Seglarförbundets kansli 08-4590993, e-post asa@ssf.se.

Kostnaden 140 kronor, som även inkluderar delikat middag betalas kontant vid ankomsten till T-stugan.

Niclas Skärlund - båtbyggare i litet format

Niclas visar däcksmallar

En som verkligen brinner för träbåtar är Neptunkryssarförbundets tidigare vice ordförande, Nepparnytsredaktör m.m. Niclas Skärlund. Passionen är så stark så att han sedan 12 år faktiskt försörjer sig på att bygga träbåtar. Nu är det i och för sig inte båtar i full skala det handlar om utan båtmodeller. Ja, egentligen inte båtmodeller heller utan halva båtmodeller (företrädesvis styrbordssidan). Niclas är nämligen en av ett fåtal professionella byggare av halvmodeller i Sverige.

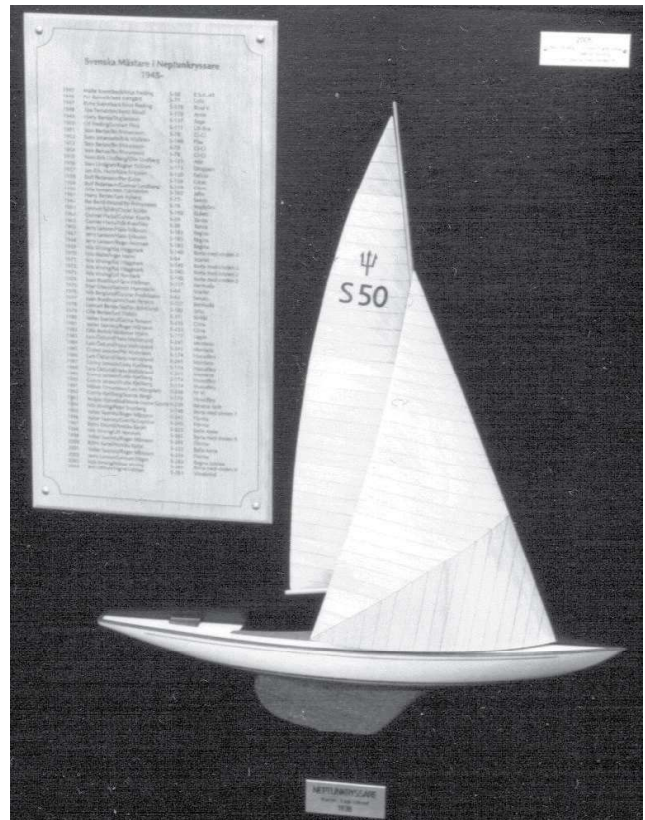
Traditionen att bygga halvmodeller har funnits länge i Sverige, minst i 150 år enligt Niclas. Förr användes de utöver som prydnad även för att tredimensionellt visa hur en beställd båt skulle se ut när den blev klar. Det är dock inte många som kan försörja sig på det här hantverket numera, kanske 2-3 stycken till utöver Niclas.

Det började ju naturligtvis med en Neppare. Niclas – som när han inte bygger halvmodeller seglar 176 La Brise, byggd av Enar Johansson 1952 – fick idén att bygga en halvmodell av en Neppare som bröllopspresent till ett Nepparägarpar som skulle gifta sig. Även om det tog tid – modellen blev klar ett par månader efter

bröllopet – så blev resultatet så lyckat att fler undrade om han inte kunde bygga åt dem också och på den vägen är det.

I stort sett alla som kappseglat i Neppare de senaste tio åren har sett Niclas utsökta halvmodeller då han anlitas flitigt för att bygga halvmodeller som priser – bland annat de ständigt vandrande priserna till vinnarna av SM. En styrbordsmodell av den första SM-vinnaren nr 50 och en babordsmodell av en ännu ej byggd båt – nr 300.

Det Niclas först gör när han får en beställning på en båt är att skaffa fram en originalritning. I dagsläget tror Niclas att han har ca 75 – 100 ritningar på lager. Ritningarna skalas om till lämplig skala – oftast 1:15 och sedan gör Niclas mallar över däck, långskeppsprofil och spantruta. Är det en entypsbåt där det verkar troligt att

Ett av vandringsprisen för SM

Träklossar som ska bli en Tumlare

fler modeller kan bli byggda så gör han mallarna i plastfilm, annars i papp.

Modellen byggs upp av träklossar som limmas ihop med polyretanlim. Det är viktigt att lägga träet rätt så att ådringen uppfattas om bord i bordläggningen. Att få tag i lämpligt virke är ett kapitel för sig. Det måste vara tätvuxet och möbeltorrt. En del köps i virkeshandeln men en hel del från båtar som huggs upp. Det är viktigt inte bara att det är bra virke, det ska vara rätt träslag också. Att ett mahognyskrov byggs i mahogny är rätt självklart men när det gäller övriga träslag är det inte alltid så enkelt. Träslagets färg och karaktär måste harmoniera med modellen och dess detaljer. Niclas jobbar med ett drygt tiotal olika träslag t.ex. furu, Oregon Pine, amerikansk valnöt, asp och lönn. Spillet vid halvmodellbygge är litet och minsta träbit sparas.

Efter hoplimningen av träklossarna är det dags att hyvla bort limfogar och sedan grovsåga i bandsågen. Därefter vidtar det manuella arbetet med hyvlar, raspar och sandpapper i alla möjliga dimensioner. Många av verktygen är gamla och inköpta på diverse auktioner, bl.a. hålkålshyvlar och handhuggna raspar. En hel del verktyg är

också egentillverkade eller modifierade för att passa för de här små dimensionerna.

Efter hyvling och raspning så slipas för hand med allt mindre kornstorlekar så att det på slutet är nere i grovlek 320. Därefter lackas modellen 8 – 12 gånger med traditionell fennissa spädd med linolja och terpentin. Eftersom fennissa är färskvara så fort burken är öppnad så fördelar Niclas fennissan på små glasburkar av barnmatsmodell så fort han öppnat en ny burk.

När modellen är färdiglackerad monteras den normalt på en sprutlackerad svart skiva. En graverad mässingsskylt sätts på med uppgifter om båten och sen är det hela klart.

De enklare halvmodellerna som bara består av en skrovmodell tar kanske en dryg vecka att göra. Ska man sen ha med överbyggnad också blir det betydligt mer jobb. Modeller av träbåtar är här enklast för här kan man bygga upp ruffen av olika delar precis som på en riktig båt. En modell av en plastbåt blir genast jobbigare för här utgörs ju däck och ruff/sittbrunnssargar av ett enda stycke. Det jobbet gör Niclas normalt med skalpell och det är ett riktigt petgöra. Sen förekommer ju också modeller med segel

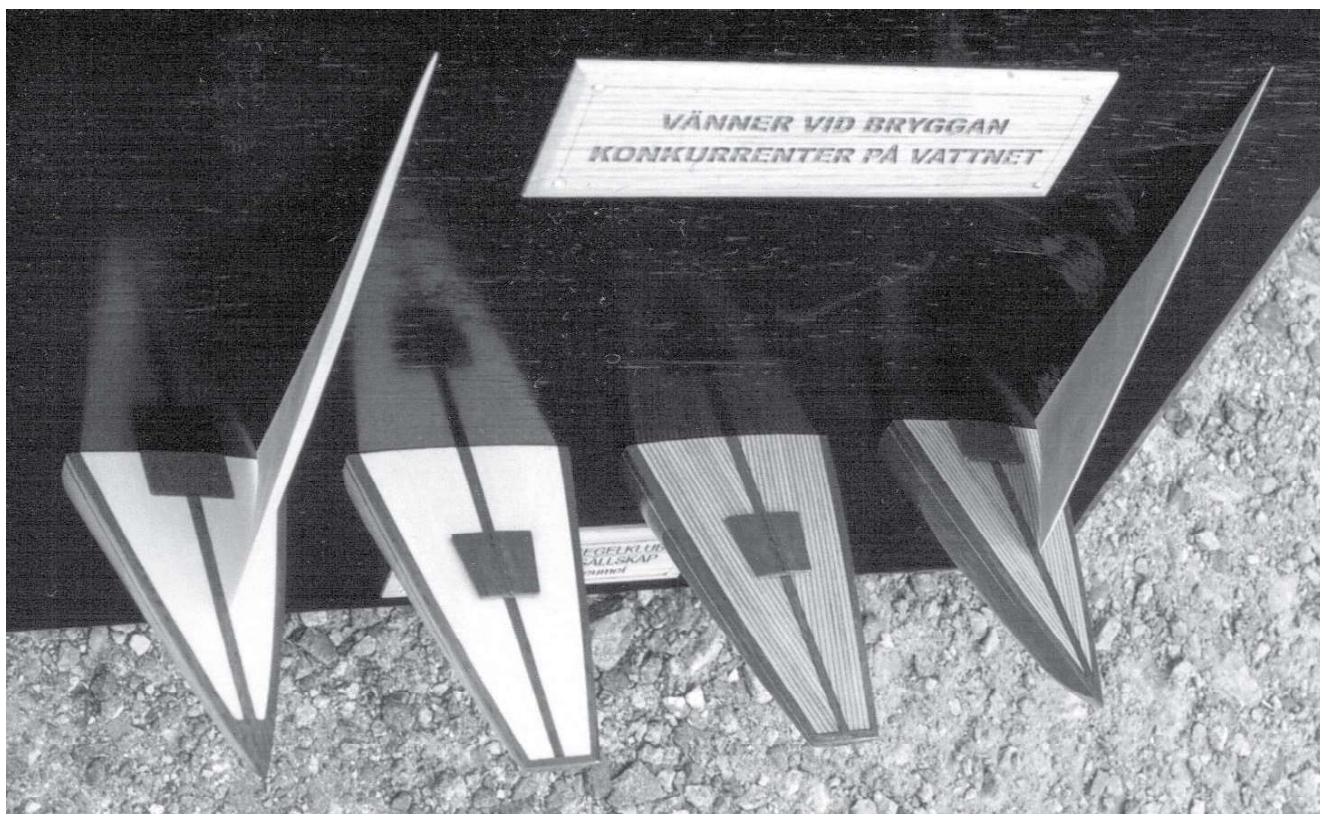
Niclas lägger nåtat däck på en halvmodell av en havskryssare. Nåten består av tunn svart plastfilm.

(som vandringspriserna på vårt SM) och de limmas i björk eller lönn för att likna panelerna i seglen.

Genom åren har det blivit ca 550 modeller för Niclas och det lär bli åtskilliga fler. Det som nu hindrar en utveckling av verksamheten är framförallt den trånga lokalen. Niclas håller till i källaren i sina föräldrars hus i Enskede och där är mycket trångt med virke, ritningar, mallar, el-verktyg, handverktyg m.m. precis överallt. En större lokal skulle kunna göra att verksamheten skulle kunna bedrivas mer rationellt. Även om det ändå är ett hantverk så skulle det ju underlätta betydligt att kunna ha fler modeller på gång samtidigt och inte behöva ställa undan verktyg så fort ett nytt verktyg ska användas.

Ibland kan det bli en helmodell också!.

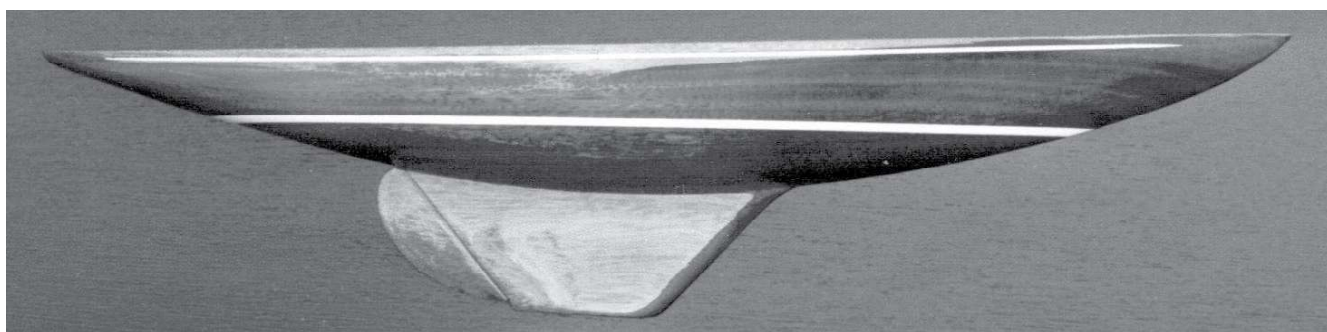
En halvmodellsbyggare behöver ju inte snöa in på att bara bygga styrbrordssidor. Man kan ju bygga förar och aktrar också. Niclas byggde modellen åt Ekolns SK som skänkte den till Upsala SS till hundraårsjubileet 2007.

Att Niclas är noggrann och modellerna utsökta kan alla som sett hans modeller intyga. Riktigt hur noggrann han är fick jag dock inte klart för mig förrän jag beställde en halvmodell av vår semesterbåt – en Rival 22 – som födelsedagspresent till min fru. Trots att det är en entypsbåt och Niclas hade ritningarna så krävde han ändå omkring uppe på båten mitt i vintern med kamera och tumstock. Han fotograferade köl och roder, räknade antalet hål i relingslisten, mallade ventilerna och hörde sig för hur näten skulle gå i den teak som jag höll på att

lägga i sittbrunnen. Detaljriktigheten är helt enkelt fantastisk!

Vi kan i Neptunkryssarförbundet vara glada och stolta över att ha en så duktig hantverkare – eller man kanske hellre skulle säga konstnär – i våra led som också alltid passar på att sprida PR för Nepparen när han ställer ut halvmodeller i olika sammanhang. Den som vill nå Niclas för att beställa en halvmodell eller bara prata träbåtar kan nå honom på niclasskarlund@telia.com eller telefon 070-952 53 70.

Göran Haglund, Sjöfröken II

Att bli med Neppare.....

Är det verkligen något man bara blir?
Något som bara händer, som kommer som
en blixtnad från klar himmel?

I vårt fall var det inte riktigt så enkelt men
trots allt blev det resultatet av en rad
omständigheter.

Vår familj har en lång tradition av
kappseglingar både på svenska och
internationella vatten och under nittio-talet
seglade jag och min fru tillsammans vår
Rival 22, S-3, Kangaroo, till bl a ett SM
guld och ett SM silver och det blev lite av
en startpunkt för vår fortsatta seglats
tillsammans.

Deltagarantalet på regattorna i Rival 22
klassen minskade dock successivt under
slutet av 90-talet vilket innebar att SM
statusen försvann, vilket i sin tur ledde till
än färre deltagare. Detta fenomen har tyvärr
drabbat ett stort antal klasser och tyvärr
fortsätter den negativa trenden.

För min egen del fortsatte kappseglandet
med havskappsegling och ledde så
småningom fram till ett SM guld och ett
SM silver vid havskappseglingens SM i
Borgholm, 1998 respektive 1999, som del i
X-team med Johan Delin som skeppare.
Under den här tiden blev det en del LYS
kappseglingar med vår Rival 22 då familjen
seglade tillsammans men det blev inte
samma känsla som under åren med SM-
tävlingar och tanken på att hitta en båt att
kappsegla tillsammans väcktes så smått.

Min egen kappseglingssbana letade sig nu
till Finnjollen, en båt som under alla mina år
som seglare väckt min nyfikenhet och
omgetts av en viss spänning. Efter att under
ett par år harvat i slutet av startfältet började

självförtroendet att svikta en aning, var
jag verkligen inte bättre seglare än så här?
När jag så bytte upp mig till lite bättre
material, 2004, fick jag ett efterlängtat kvitto
på att materialet faktiskt har mycket stor
betydelse i finnjolleklassen.

Familjens många resor med Finnjollen runt
Sveriges kust ökade intresset för att hitta
en gemensam kappseglingsbåt och jakten
började lite mer på allvar.

Året var nu 2005 och min fru hade inte
kappseglat "på allvar" under tio års tid och
längtan efter den riktiga hetluften började
nu bli påtaglig för henne.

Starbåten, som jag själv seglat lite till och
från sedan 15-års åldern såg vi inte som
något bra alternativ men eftersom antalet
tvåmansbåtar är ganska begränsat fick den
stå kvar på listan över tänkbara båtar.

Vi tittade även på jollesidan och fann
Snipen, en stor internationell klass som
seglas av lite äldre besättningar, viktigt för
oss då det sociala runt kappseglingarna
var något vi hade på kravlistan för vår nya
klass. Snipen föll på besättningsvikten
som enligt snipeseglare borde ligga runt
135 kg. Detta var inte riktigt förenligt med
våra fysiska förutsättningar och därför
inget alternativ för oss.

Vid mina besök med Finnjollen på regattor
i Uppsala hade jag sett att det var ett flertal
Neppare som seglade med mixad
besättning. Här öppnades plötsligt en
möjlighet och vi diskuterade
nepparklassen allt mer frekvent och
intresset ökade ju mer vi pratade om den.

Nepparen har alltid varit en del av seglandet i Södertälje och både min farfar och morfar har varit stolta ägare av denna lilla skönhet. Farfar seglade S-99, Ihla och morfar S-105, Mona-Bris. I vår klubb, Södertälje Båtklubb, var antalet Neppare uppe i ett femtontal under slutet på 40-talet.

Under några år hade jag till och från blivit måltavla för en övertalningskampanj från Roffe Erixon, som de flesta vet en hängiven Nepparseglare och på den tiden hemmahörande i Södertälje, numera på Gotland.

Enligt Roffe var det Neppare som gällde och när han under sensommaren 2007 under en LYS-kappsegling slängde fram sina allra tuffaste argument och dessutom presenterade några tänkbara Neppare som var till salu gav vi oss ut på nepparjakt.

Efter att ha tittat på några båtar hamnade vi till slut hemma hos Göran och Inger

Almén i Hudiksvall som bestämt sig för att sälja sin ögonsten.

Båten, en välhållen skönhet i skinande gul plast, hade allt vi kunde önska och stod färdig på sin trailer. Göran som använt båten för kappsegling hade uppdaterat allt till bästa skick och även skaffat segel för ändamålet. Ett handslag bekräftade att vi skulle köpa båten och att vi skulle hämta den en vecka senare. Vi for hemåt och kände oss mycket glada över vårt nyförvärv och på vägen passade jag på att ringa till Roffe Erixon för att berätta vad som hänt. Han gratulerade oss till ett, som han sade, mycket bra val av båttyp och välkomnade oss till klassen.

Dagarna gick och båtköpet diskuterades ofta och vi funderade på hur det skulle bli att segla henne. Ingen av oss hade tidigare seglat en Neppare så det blev en hel del

Klart för hemtransport

fantiserande om hur det skulle kännas att stäva ut från hamnen.

En vecka senare begav vi oss så åter upp till Hudik för att hämta vår nya familjemedlem, Abii med nummer S-248. I ett strålande höstväder stod hon där i solen på gårdsplanen då vi kom fram och efter en mycket trevlig lunch tillsammans med Inger och Göran gjordes affären upp och vi kopplade på släpet och påbörjade resan hemåt.

Väl hemma i Södertälje blev det sjösättning och påmastning redan dagen därpå för att kunna provsegla under de sista höstdagarna. Jungfruturen blev en härlig seglats på Södra Björkfjärden i en SV vind på ca 5 m/s. Det tog lite tid att hitta alla trimtampar och att förlika sig med att ha rodret sittande mitt under fötterna, här svängde det så att säga på en femöring.

När vi seglat ett par timmar började det kännas riktigt bra. Balansen i båten började infinna sig och även manövrarna började fungera skapligt. Upp och ner med

spinnakern, gippar, slag och rundningar, fram och tillbaka över "Björken" i ensamt majestät. Det var dock inte svårt att inse att det är en utmaning att segla denna lilla dam med två personers besättning på kappsegling i frisk vind och lite trånga rundningar. Det här var verkligen vad vi sökt efter, en ordentlig, men inte oöverkomlig utmaning och samtidigt en livlig och rolig båt där besättningens kunnande och framförallt samarbete ställs på ordentliga prov.

Totalt hann vi med ett tiotal seglatser fram till den 6 november då vi tyckte att det var dags att ställa in henne för vintern.

Nu väntar vi bara på de första varma vårdagarna för att åter få stäva ut på fjärden och prova de nyligen beställda seglen och sedan få möta er andra Nepparseglare på kappseglingsbanorna och givetvis även i bortförklaringarnas pub efteråt.

Carina och Stefan Fagerlund
S-248 Abii
Södertälje

Paus i tränandet i viken på Slandö

Våraktivitet

Träff/Studiebesök på Fritidsbåtmuseet i Västerås

Gör slag i saken kom med till Västerås för en trevlig träff och känn vindarna från förr!
En kul aktivitet för såväl träbåtsdiggare som styrendito i ett specialarrangemang för
Neptunkryssarförbundet **lördagen den 15 mars 2008 klockan 13.00**

Program: Titta på en klassisk film från "Schelins" Kungsörs Båtvarv som visar bygget
av en A22:a i trä tid ca.30 min. Rundvandring i lokalerna. Om så är möjligt: Studiebesök
A22-S212 som genomgår däckbyte. Beräknad tid på Museet ca 3 timmar.

Museiebåtmuseet ligger vid gamla ångkraftverket på Björnövägen i Västerås.
Om Ni vill åka tåg till Västerås från Stockholms C med SJ InterCity så går tåget kl 11.06
och är framme vid Västerås C "Resecentrum" kl. 12.07 och sedan 20 min. promenad.
(Jag hoppas förstås att det kommer folk även från andra orter) max 60 personer kan de
ta emot på Museet.

Inträdet är kostnadsfritt för medlemmar i Neptunkryssarförbundet den här dagen.

För kaffe eller te som ordnas av Neptunkryssarförbundet tillkommer en liten peng.

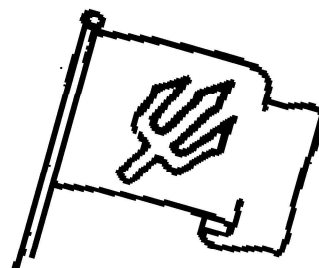
Kanske gör vi ett besök på Restaurang efter museet! Meddela i sådana fall om du vill
det vid anmälan, så vi kan boka plats.

Info om museet på www.veteranbaten.se/museer_vasteras.html

Aanmälan senast den 5 mars 2008 till Kjell Gustafson, kjellbirger.gson@telia.com
eller på telefon 070-543 34 36

Utgivningsplan NepparNytt 2008/2009

Nummer	Manusstopp	I brevlådan
2 2008	1 april	1 maj
3 2008	20 september	20 oktober
4 2008	15 december	30 december
1 2009	1 februari	1 mars

Manus skickas till Göran Haglund på haglund.goran@telia.com

Klassisk skönhet vann Tjörn Runt

Fortsättning från nr 3 2007

Uppåt Kyrkesund stod publiken i täta rader och när man började hurra och göra vågen för oss så började vi förstå att vi låg rätt bra till (om vi inte fattat det tidigare). Kyrkesund är ett mycket långt och mycket smalt sund som en ostkustseglare omedelbart skulle säga att där kan man väl inte segla om han ser det på kortet. Men skillnaden mot ostkusten är att här blåser alla vindar över öarna i brist på skog så det går visst det! Självfallet tunnar det lite men inte tillräckligt för att det ska löna sig att gå på utsidan av Härön. Här blev också enda tillfället på hela köret vi kunde ta igen oss lite. Vattenflaskorna kom fram och vi kunde äntligen bli av med en del av saltsmaken från sjön som spolat över oss. Med fullt häng och skoten i hand även på halvvinden så hade vare sig mat eller dryck varit att tänka på före Kyrkesund (vi hann förresten inte äta där heller).

Vi höll vår position förvånansvärt bra genom Kyrkesund (men tanke på att riggen på Nepparen inte är direkt hög) och vi närmade oss inloppet till Stigfjorden och mellantidsstationen. Här öppnade upp och det började bli dags att tänka på spinnaker. Visa av skadan från 2004 då vi höll på att sänka båten vid en kinesgipp och endast kniven räddade Sjöfröken kvar på ytan så var vi dock rätt försiktiga och hissade inte på förrän det öppnade upp lite och vi själva kunde välja vårt spår. Blåsan stod dock sen utan några större problem även om vi fegade lite och gippade tre gången när vi egentligen skulle ha kunnat gå plattare och hållit rakt på mål utan några gippar. Stundtals tryckte det på rätt bra och GPS:en visade vid några tillfällen drygt 9 knop utan vare sig planing eller surf (på halvvinden hade vi surfat i 11,2 knop vilket blev dagens maxfart). En del konkurrenter pendlade rätt

Stabil spinnakergång i Stigfjorden för oss... 14

Foto: Åke Fredriksson

...liksom för Roffe och Eva

Foto: Åke Fredriksson

friskt (inga suggor?) och strax före mål gjorde en Cumulus en riktig vurpa, kinesgippade och gick sen in i berget, ja i vart fall nästan. Kölen tog i när det var en halvmeter kvar och där stod de också när vi passerade med spinnakern vilt fladdrande i masttoppen.

När vi kom i mål efter ganska precis 4.57 så förstod vi nog att det gått rätt bra. Tummarna upp på målfartygen och kommentarer från konkurrenter indikerade detta. Vi kunde också summera ett rätt felfritt race. Vi kunde ha gått på utsidan av Brattön och vi kunde ha hissat blåsan lite tidigare men annars var det nog inte mycket vi kunde ha gjort bättre.

Tillbaks i hamnen efter en rätt dryg insegling så satte vi igång med att plocka ur båten, fälla masten och lyfta upp båten på trailern. Medan vi höll på med det så kom plötsligt folk och sa att vi ledde tävlingen totalt men att allt inte var färdigräknat än. Vi ville inte riktigt tro det utan sa att vi inte tar ut något i förskott. Fler kom dock fram och sa att vi vunnit enligt de preliminära resultaten och nu började vi fundera på om det kanske hade

räckt hela vägen ändå. Vi hade inte tjuvstartat, vi hade seglat rätt väg och vi hade definitivt inte varit inblandade i några protestsituationer så vårt resultat borde vara ganska säkert. När båten väl var på land ordentligt gick vi iväg till tävlingsexpeditionen och där stod Sjöfröken II högt upp på displayen med en segermarginal på mer än 7 minuter. Vi kunde fortfarande inte tro att det var sant men nu gratulerade fjolårsvinnaren Hans Oskarsson (som vi pratat med på torsdagen och fått många värdefulla tips av) oss till segern och pekade ut oss för arrangörerna som ju inte visste vilka vi var.

Nu blev det full rulle med TV-teamet som höll på att sätta ihop det entimmesprogram från Tjörn Runt som skulle sändas i TV8 på söndagskvällen. Det blev segerintervju förstås och se fick vi hjälpa TV-fotograferna att hitta några bilder på oss bland åtskilliga timmars film. Eftersom vi inte tillhört förhandsfavoriterna så hade det aldrig tagits några bilder speciellt på oss utan vi lyckades så småningom efter flera timmars tittande på monitoren

*Första segerintervjun i TV som fick göras om för att den blev för ljus. Inte konstigt när vi sattes att titta rakt in i solen!
Foto: Åke Fredriksson*

på kamerorna hitta två sekvenser där vi finns med och som sen fanns med i programmet. Dels en kort sekvens av kryssen utanför Tjörne Kalv där vi mycket snabbt passerar i bakgrund och dels en lite längre filmad vid mellantidsstationen i början av Stigfjorden (tyvärr precis innan vi satte spinnakern så vi länsar med saxad genua vilket naturligtvis inte ger det fartigaste intrycket). Sen fick naturligtvis intervjun tas om också eftersom bilderna

från den första blev för ljusa. Sen blev det telefonintervjuer också med GöteborgsPosten och Bohuslänningen. Den sista frågan vi fick i TV-intervjun blev förresten hur vi skulle fira segern. Vi hade inte tänkt på det och svarade att vi tänkt gå och ta varsin hamburgare, dricka upp den lilla whiskyn som fanns kvar och sen gå och lägga oss i båten på parkeringsplatsen utanför båtklubben (vi sov alltså i båten när den stod på trailern vilket kan bli lite gungigt och knepigt att komma i och ur ruffen under masten som ligger över ruffluckan). Reportern trodde inte på oss och sa "Kom igen nu, champagne blir det väl?" men vi gjorde faktiskt som vi sagt. Vi hade ju en femtiomilafärd med trailer framför oss på söndagsmorgon och Martin hade bråttom hem till syrrans födelsedagskalas.

Prisutdelning blev det sen i september och jag och hustrun åkte ner (Martin skulle kappsegla) till en välregisserad ceremoni under ledning av Harald Treutiger. Många priser delades ut och jag fick också svara

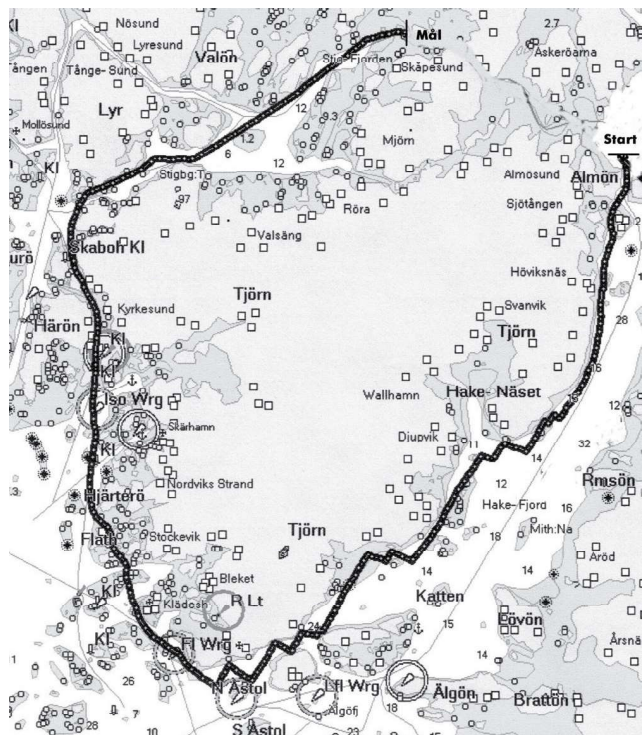

Stort prisbord var det!

Foto: Ewa Haglund Toll

på många frågor eftersom det naturligtvis väckte stor uppmärksamhet när en insjöseglare från Mälaren med en hembyggd båt ritad 1938 (och som dessutom var utrustad med segel som Martins pappa hade sytt hemma på vinden) kunde vinna en stor segling på västkusten. Jag hoppades jag inte verkade kaxig när jag hävdade att det är svårare att segla i den krabba, höga sjön på Björkfjärden när det blåser kuling på HöstRasta än i den havssjö som var på utsidan av Tjörn!

Avslutningsvis vill jag säga att Tjörn Runt definitivt är en av de roligaste kappseglingar jag någonsin varit med om under mer än 30 års kappseglande. Det var roligt 2004 men naturligtvis ännu roligare den här gången när vi med tur (och förhoppningsvis lite skicklighet) lyckades med det rätt otroliga att ta hem totalsegern. Förhoppningsvis kommer många andra Neppare att finnas med på startlinjen lördagen den 16 augusti i år när vi kommer att försöka försvara vår seger i 2008 års Tjörn Runt.

Vinnarspåret i 2007 års Tjörn Runt enligt vår GPS-plotter.

Rapporteringen från Tjörn Runt på skota.se utlagd på kvällen den 18 augusti

Team Ängby vann Tjörn Runt!

Trot eller ej, men en Neppare från Ängby (typ Bromma/Blackeberg i Stockholm) vann 2007 års Tjörn Runt!!! 268 Sjöfröken med Göran Haglund och Martin Klinga ställde upp för tredje gången. Första försöket blev dom 15:onde och andra slutade med bryt pga stiltje. Men i år blåste det finfint. "Kanske runt nio och toppade på elva m/s i byarna", hälsar gast Martin Klinga när skota ringde och segercigarren tändes sent på lördagkvällen. "Och Roffe Plåt bjuder på grogg!", fortsätter Martin och syftar på Roffe Erixon - i startfältets andra Neppare som slutade nio - hållt upp en häxblandning från Södertälje. Enligt Martin så startade han och Haglund i startfält elva, men var uppe i startfält sex på slutrakan. "Det gick apfort på kryssen och vi behövde bara duka en eller två gånger på hela racet!". Skipper Göran Haglund seglade SM i Neppe första gången 1977 och har även förflutet i Rival och gästas på Martins SK30. Teamet håller till och seglar för Ängby Båtklubb, och seglen är hemmasyddas av Martins farsa Bertil Klinga. Hemkört även där alltså!!! Det är så man spöar västkustarna på deras hemmaplan!

*Martin tänder
segercigarren
på kvällen efter
väl förrättat
gastarbete!.*
*Foto: Göran
Haglund.*

Besök hos träbåtsbyggare Andreas Milde

Förbundet träbåtsrenoveringskurs den 30 januari hos Stockholms Båtsnickeri var välbesökt av både nya och gamla medlemmar. Det flesta träbåtsägare förstår men också rätt många styrenbåtsägare som ville drömma sig tillbaks till den tid då båtarna byggdes av trä. Andreas Milde och hans medarbetare visade oss de båtar som finns på snickeriet i varierande grad

av renovering/färdigställande. Vi fick sen en mycket bra och uttömmande redogörelse för hur man byter kölbultar, bygger nytt dödträ, nåtlimmar, byter däck osv. Kvällen var mycket uppskattad och kommer säkert att upprepas vid senare tillfälle då vi kan fortsätta att diskutera det som inte hanns med den här gången.

Intresserade åhörare som vill veta hur däckbyte går till

Foto: Göran Haglund

Jerry Larsson och Björn Walde inspekterar pågående nybyggnation av en Andunge

Foto: Roger Månsson